

// Δημόσιος χώρος, έλεγχος και επαναδιεκδίκηση

Ο δημόσιος χώρος πολιορκείται

Πλατείες, πάρκα και ολόκληρες γειτονιές αναδιαμορφώνονται για να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες επενδυτών, επιχειρηματιών και τουριστών. Χώροι που άλλοτε γεννούσαν κοινοτικές σχέσεις, σήμερα ιδιωτικοποιούνται, εμπορευματοποιούνται ή «εξημερώνονται» μέσω υπεραστυνόμευσης, συστημάτων επιτήρησης και κατασταλτικής αρχιτεκτονικής.

Ό,τι κάποτε βιώνταν ελεύθερα, τώρα καταναλώνεται, μετατρέπεται σε σκηνικό θεάματος, εμπορικής ταυτότητας και προσχεδιασμένων «αστικών εμπειριών».

Η Αθήνα έχει υποστεί μια βίαιη μετάλλαξη κάτω από τον μανδύα της «ανάπτυξης», της «εξέλιξης» και της «αστικής καινοτομίας». Πίσω όμως από αυτό το τεχνοκρατικό αφήγημα ξεδιπλώνεται μια συστηματική αποδόμηση του δικαιώματος στην πόλη, μια επιθετική αναδιάρθρωση του αστικού χώρου, καθοδηγούμενη από την κερδοσκοπία, τον τουριστικό υπερκορεσμό, την κρατική επιτήρηση και τη χρηματική αποτίμηση κάθε πτυχής του συλλογικού μας τοπίου.

Η εξευγένιση δεν είναι φυσική εξέλιξη, είναι προϊόν σχεδιασμού

Το κράτος διευκολύνει τον εκτοπισμό μέσω στοχευμένων πολιτικών, επιλεκτικών αδειοδοτήσεων, πολεοδομικών ρυθμίσεων και στρατηγικής αδράνειας, επιτρέποντας στις τιμές των ενοικίων να εκτιναχθούν και στους κατοίκους να εξωθούνται σε φυγή.

Παράλληλα, μια τάξη μικροϊδιοκτητών και κερδοσκόπων, ντόπιων και μη, τροφοδοτεί ενεργά αυτόν τον μηχανισμό, μετατρέποντας ολόκληρες πολυκατοικίες σε πλέγματα βραχυχρόνιων μισθώσεων. Υπό το προκάλυμμα της «οικονομίας του διαμοιρασμού», έχει διαμορφωθεί μια παράλληλη αγορά στέγασης, ανεξέλεγκτη, εξορυκτική και αδίστακτη.

Το αποτέλεσμα είναι μια πόλη όλο και πιο αφιλόξενη για τους ίδιους της τους κατοίκους, όπου η σταθερότητα παραχωρεί τη θέση της στην επισφάλεια και το αίσθημα του ανήκειν μετατρέπεται σε αγοραία συναλλαγή.

Η καταστολή εντείνεται

Αστυνομικές δυνάμεις κατακλύζουν τον δημόσιο χώρο με το πρόσχημα της «ασφάλειας» και του «εξευγενισμού». Μετανάστες, νέοι, φτωχοί και σώματα που αντιστέκονται στοχοποιούνται συστηματικά. Αυτοοργανωμένοι χώροι καταστέλλονται, καταλήψεις εκκενώνονται, τοίχοι απογυμνώνονται από μνήμη, και η επιτήρηση καθίσταται κανονικότητα.

Αυτό που αναδύεται δεν είναι μια ασφαλέστερη πόλη, αλλά ένα πεδίο διαρκούς ελέγχου. Μια πόλη χωρίς παρελθόν, χωρίς ιστορικό βάθος, χωρίς αντιστάσεις.

Ακόμα και οι πιο στοιχειώδεις εκφράσεις της δημόσιας ζωής, μια συναυλία, μια ανοιχτή συνέλευση, μια γιορτή του δρόμου, καθίστανται σχεδόν αδύνατες, εκτός αν επιμελούνται, εγκρίνονται και φέρουν τη σφραγίδα θεσμικών πολιτιστικών μηχανισμών με την εξουσία να καταλαμβάνουν ολόκληρες περιοχές. Το άτυπο ποινικοποιείται. Οι ανεπιθύμητοι εξοβελίζονται.

Μικρές αστικές επαναδιεκδικήσεις

Διεκδικούμε το δικαίωμα να ζούμε, να κατοικούμε και να αγωνιζόμαστε, όχι ως καταναλωτές, επενδυτές ή στατιστικά δεδομένα, αλλά ως πρόσωπα με ιστορία, επιθυμίες και μέλλον.

Η ανάκτηση του δημόσιου χώρου σημαίνει άρνηση της εμπορευματοποίησής του σε κάθε μορφή: αντίσταση στον εκτοπισμό, στη μετατροπή των γειτονιών σε θεματικά πάρκα κατανάλωσης με «ταυτότητα» και στην αισθητική και οικονομική βία του τουριστικού φαντασιακού.

Σποραδικές παρεμβάσεις, όπως μικρές, «χτυπάμε και φεύγουμε» μουσικές συνευρέσεις, ανοίγουν ρωγμές στη λογική του ελέγχου.

Τέτοιες δράσεις διεκδικούν ορατότητα, ήχο, χρόνο και σχέση. Επαναφέρουν τον δρόμο στη φυσική του λειτουργία: ως πεδίο συνάντησης, ρίσκου, συλλογικότητας, διαφωνίας, φροντίδας και παιχνιδιού.

Στήριξε την υπόθεση

Όλα τα έσοδα θα διατεθούν στον Sector 93, έναν αυτοοργανωμένο DIY χώρο που στηρίζει τη ριζοσπαστική σκηνή, την ελεύθερη έκφραση και τις συλλογικές, οριζόντιες πρακτικές. Με τη συμμετοχή σου ενισχύεις ένα εγχείρημα φτιαγμένο από και για την κοινότητα, χωρίς χορηγούς, χωρίς αφεντικά, χωρίς εμπορική μεσολάβηση.

Για να διασφαλίσουμε ότι όλα τα άτομα αισθάνονται ασφαλή και ευπρόσδεκτα, τηρούμε στάση καμίας ανοχής σε κάθε μορφή διάκρισης, συμπεριλαμβανομένων, αλλά όχι περιοριστικά, του ρατσισμού, του σεξισμού, της ομοφοβίας, της τρανσφοβίας και των διακρίσεων με βάση την αναπηρία. Αν βιώσεις δυσφορία ή αντιληφθείς προβληματική ή κακοποιητική συμπεριφορά που παραβιάζει τα συλλογικά μας όρια, ενημέρωσε άμεσα κάποιο μέλος της διοργάνωσης.

